

Nr 236.

Av herr **Sjöblom**, *angående åtgärder för att åt egna-hemsköpare trygga tillgång till husbehovsskog.*

På grund av bestämmelsen i 5 § andra mom. i 1923 års skogsvårdslag må avverkning utan skogsvårdsstyrelsens tillstånd icke bedrivas i sådan omfattning att fastighet därigenom kan komma åt för framtiden lida brist på husbehovsskog efter ortens förhållanden.

Förvisso har det varit till ovärderligt gagn särskilt för alla småbruk och mindre bondejordbruk, att statsmakterna genom stadgandet ifråga rest ett värn för husbehovsskogen, utan vars tillvaro flertalet av dessa små fastigheter icke skulle kunna existera såsom självständiga jordbruk.

När emellertid statsmakterna på så sätt sört för att å *redan befintliga* brukningsdelar husbehovsskogen icke får äventyras, synes konsekvensen bjuda att åtgärder jämväl vidtagas för att tillgången på husbehovsskog — i den mån detta är möjligt — säkerställas å de många småbruk, som undan för undan nybildas.

Tyvärre måste det sägas att åtskilliga jordägare och jordförmedlare hitills ansett lämpligt, att, innan en egendom styckas till småbruk, avverka huvudparten av den skog som icke är att anse som yngre. Följden härav har blivit, att det å nybildade småbruk ofta icke blivit kvar annat än trassskog och orensade hyggen. Olägenheterna härav för den nyvordna självägaren hava varit påtagliga. Under de första åren, då han helst bort ägna all sin tid åt uppförande av nödiga byggnader och åkerjordens upparbetning, har han nödgats ägna avsevärd tid åt skogskultur, rensningshuggningar o. d. Har då dessutom — såsom ofta är fallet — lämplig betesmark saknats, har han tvungits låta sina djur hållas på skogen, vilket medfört skador å plantskogen. Hjälpkulturer hava som följd härav blivit nödvändiga, och detta ofta i sådan omfattning att den nystartade småbrukaren varken haft tid eller råd att utföra dem. Allt har på så sätt bidragit till att det skogliga tillståndet snabbt försämrats och "skogen" har i stället för att bli det som skulle hjälpa blivit det som kommit det nya jordbruket att stjälpa.

Glädjande nog hava några av våra större jordförmedlingsbolag under de näste åren börjat inse faran av att småbruken icke förses med erforderlig husbehovsskog och av den anledningen upprättat sina styckningsplaner i samråd med vederbörande skogsvårdsstyrelse, som på så sätt kunnat tillse

att husbehovsskog i görligaste mån tilldelas dem. Utan tvivel vore det för en lycklig framgång av egnahemssträvandena synnerligen önskvärt att ett dylikt samarbete med skogsvårdsstyrelserna städse kunde komma till stånd.

Under alla förhållanden synes det mig önskvärt att från statens sida sådana åtgärder vidtagas att nu berörda förutsättning för en lycklig framtid av egnahemsbildandet icke undanryckes. I vad mån dessa åtgärder böra omfatta ändrade grunder för jordavsöndringsförfarandet eller ändrade normer för egnahemslånens beviljande, eller om möjligen andra utvägar kunna utletas, synes mig lämpligen böra bli föremål för snar utredning.

Med stöd av det anförda får jag därför hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer, att Kungl. Maj:t måtte taga under omprövning vad som kan åtgöras för att åt egnahemsköpare trygga tillgång till husbehovsskog.

Stockholm den 31 januari 1928.

Per Henning Sjöblom.